

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quid inprimis agere debeat pius visitator erga ægrotos tuum bonæ, tum
malæ vitæ ca.33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

QVID IN PRIMIS AGE-
RE DEBEAT PIUS VISITA-
TOR ERGA ÆGROS TVM
bonæ tum malæ vitæ.

CAPVT XXXIII.

QVonia plerumque Ignorantia vitio-
rum mater & Nutrix est, ne fortè cui-
quam in visitandis infirmis, ignorantia, vel
impossibilitatis ansa præberetur modum
visitandi huic loco ad stipulare volui, ut in-
de sibi vnusquisque officij & muneris re-
gulam sumat. Ingressus itaque, pius visita-
tor ædes infirmi dictoque: *pax huic domui,
& omnibus habitantibus in ea*, recitatis iti-
dem, vel Euangelio secundum Matthæum:
Cum introisset Iesus Capharnaum, & c. vel
orationum harum, altera) *Respice quesu-
mus Domine super hunc famulum tuum N.
infirmum, pro quo Dominus noster Iesus Chri-
stus non dubitavit manibus tradi nocentium
& crucis subire tormentum.*

Cap. 8.

*Deus Infirmi-
tatis humane singulare præ-
sidium auxiliij tui super infirmum (vel super
infirmam) famulum tuum N. ostende virtutem*

tem, ut ope Misericordiae tuae adiutus (adiu-
ta) Ecclesia tua sancta incolumis represen-
tari mereatur. per Christum Dominum no-
strum.

Deus sub cuius nutibus vita nostra momen-
ta decurrunt suscipe preces famuli tui N. pro
quo egrotante misericordiam tuam implora-
mus, ut de cuius periculo metuimus de eius sa-
lute latemur. Per &c.

Eum aspergat aqua benedicta. Si postea
certis indicijs, vel ex adstantium relatu per-
cipiat, eum probæ spectataeque vitæ fuisse,
& illum in summa afflictione consti-
tutum aduertat, fructuosè, pertinenterque
admodum fecerit, si ob oculos eius posue-
rit Deum afflictionibus suos visitare dilectos.

Dicatq; Licet Amice mi, toto vitæ tuæ tē-
pore non peccasses, & ab omni culpa vacas-
ses, (quod tamen incredibile est) te tamen,
modò morbi premit angustijs, ut peccati
etiam nunc lucem auertat. Nam quanto
tempore hac corruptibilis carnis mole cir-
cum amictus es, peccare potes, & ad pec-
candum Natura procliuvis est; tibi ergò
summum gratiæ pondus impertitur De-
us, dum ægritudinis fræno, tuos coercet
affectus ne in peccatum labaris. Nunquid
lob inquebat: *Non peccaui, & in ama-
ritu-*

*Cum vir pro-
bus in affli-
ctionem posi-
tus est.*

Lib. 5. præ-
fat: in Iob.

ritudinibus moratur oculus meus? De quo loquens, D. Gregorius sic scribit: *Iob flagellatus, ut pro flagello eius, divina gloria laus cresceret, non autem ut per flagella peccata qua non commiserat, emendaret. Te ergò eadem afflictione quassat Deus. Quare? ut ventilet granum, ut purget aurum, ut expoliat argētum, nam (ut inquit D. Aug. quod flagellum grano, quod fornax, auro, hoc facit tribulatio iusto. Et ut te ad tolerantiam magis ac magis inuitet, subdit: Noli attendere pœnam in flagello, sed quem locum habiturus sis in cœlo, si enim in aduersis, & in afflictionibus patiētiā habueris, illa in gloriam vertetur; & afflictionem, diadema sequetur, nam honor Dei augetur dum patientia in aduersis tolerandis & in pœnis à Deo immissis sufferēdis cognoscitur. Ideoque dicere potes: *Infirmas hæc non est ad mortem sed pro gloria Dei.* Suffer igitur sine murmuratione hanc quàm tibi altissimus immisit ægri tudinem, per hanc siquidem, illius esse probaberis. Quemadmodum enim Nobilis, accipitris quem diligit velut oculos, ligatque pedes, nè fortè sursum e-uolet: ita Deus, amicorum suorum, vi morbi reprimat deprauatos affectus, nè fortè alii liberi, ab illo recedant. Nunquid etiam*

Ioan. 11.

lu
st
us
li
ne
ide
tibi
phi
tar
qua
affl
iter
dan
sto
eo
hoc
tum
tem
C
teri
leus
cun
Qu
stra
salu
im
qua
ster
lace

luce clarius compertum est, eos Deum castigare quos amat? *Quem diligit castigat Deus* (inquit Apostolus) *flagellat que omnem filium, quem recipit.* Pater familias non extraneos, sed domésticos dumtaxat corrigit, ideoque in afflictionibus tuis exultandum tibi est. Referunt Naturæ indagatores delphinum marinum piscem, eò magis exultare, quo sæuius mare, procellis & ventis quatitur; ita etiam animus tuus in medijs afflictionibus recreari debet. Meminisse item cõuenit, Deum persæpè secreto quodam iudicio, pœnam peruerso debitam, iusto infligere, quasi supplicium exigeret ab eo qui culpam non admisit. Verum, vt quid hoc? nisi fortè vt is utilitatem & emolumentum ex afflictione hauriat, quod alius contempsisset.

Quid plura? Hæc infirmitas quam tu patieris Deo te coniunget, est enim velut mal-leus te virtute sua Christo cõiungens. Ideò cum Raymundo verbum hoc intellige. *Lib. 3. Theol. naturalis.* Quemadmodum Christus ad salutem nostram Sacramenta instituit, sic etiam in tuæ salutis emolumentum hanc infirmitatem immisit, vt per eam saluus fias. Nec hinc, quærelæ locus datur; Nam sicuti quis vestem laceram à te auferens vt meliorem &

Cc nouam

nouam largiatur, iniuriam nullam infert; sic hac sanitate te spolians Deus, vt tibi vitam æternam largiatur, nihil iniuriæ tibi facit, sed potius summum amoris erga te argumentum prodit.

Si ægrotus male vitæ sit.

Si verò perspicuum fuerit ægrotum malæ vitæ fuisse, Deum hanc ægritudinem immississe indicabit, vt eum ad se conuertat; qualiter in Beatissimo Patre Francisco euentisse cernimus. Longo namque languore percussus, statim à temporalium lucrorum negotiationibus segregatus, anno ætatis vigesimo, auaritiæ valedicens, quam sanus amore summo profecutus fuerat; totum se Dei seruitio dedit.

Surius tom. 3.

Dunstanus nequaquã in statu monastico induci poterat vt Christum sequeretur, eiusq; insisteret vestigijs, nisi summa ægritudine flagellatus. Hinc rectè canit psalter Regius: *Multiplicata sunt infirmitates eorum, postea accelerauerunt.* Sic ergò, hac te infirmitate visitauit Deus, vt peccatorum relicta sarcina, ad eum rediens, te ab hoc languore liberet, sicut Sampsoni Dolano Episcopo reuelatum fuisse inuenim⁹. Hic cum Patre infirmum visitaturus accederet, statim reuelante sibi Domino comperit, eam infirmitatem ideò Patri contigisse, q̄ peccatum mor-

Crespet in poemo myst.

mortale quasi lethale virus in conscientia
 contactum nunquam in confessione pro-
 didisset, qui mox pœnitens, contritus, &
 confessus pristinae est restitutus incolu-
 mitati.

Si sacros bibliorum codices reuoluamus,
 Ezechiam Regem opulētissimum summa 4. Reg. 20.
 aegritudine grauatam, ob ingratitude,

ināntiā, vanitatisque vitia, videbimus.

Si tamen cum eo sanitati animæ (si non cor-
 poris) restitui vis; conuertere ad parietem
 & amaritudine repletus peccatum tuum
 desle, tunc enim integrā promereberis so-
 spitatem. Peccatum aegritudinis causa erat,

& vt reor est, tolle peccatum, emunda con-
 scientiam à labe iniquitatis, & tolletur in-
 firmitas. Nam si corporis quæris integram

curationem, animā delitescente in sordib⁹
 peccatorum; toto aberras cœlo, hoc enim
 Deus agere non consuevit, qui prius animæ

medetur, quam corpori. Nunquid paralyti-
 co prius peccata condonauit, quam eum ab
 infirmitate liberaret? Hinc etiam rectè ad- Luc. 15.

modum Sancta Mater Ecclesia statuit, vt
 medici prius saluti consulant, quā corpori.

Minabatur Moyses populo Israelitico affli- c. Quum de
 ctionum varietatem illis euēturam, nisi di- penit. & res

uis obtemperarent mandatis; sic frustra, miss.
 Cc 2 sani-

sanitatem assecuturum te arbitraris, ni prius à peccatis tuis resilieris; Nā potius mortem oppetes, quàm vitam, sicut Reges illi duo Ochozias & Afa, qui quia ad Deum conuerti noluerūt morte perierunt. Contra verò si ante actum vitæ tempus cum amaritudine recogitaueris, illud fortassis Deo misereute prolongabitur. Tua igitur scelera, lachrymis absterge.

AD EXCITANDAM
CONTRITIONEM IN ANIMA

ÆGROTI PECCATORIS,
qui diu in peccatis delituit.

CAPVT XXXIV.

HVC adueni dilecte mi, vt te ad Penitentiam, tuorumque flagitiorum contritionem prouocarem, ob oculos ponens abominationem illorum, quibus Deo celsifisti, Diabolo te coniungens, & diuinam prouocans iram. Nunc igitur adamantinū illud cor tuum, quod olim in sceleribus a deò obstinatum fuit, emolliatur, & lachrymarum imbribus facies tua madeat, tuorum perpendens multitudinem delictorum. Neque enim in vno solo deliquisti, sed per